

צלם העמרת

אלבום התמונות שצולמו על ידי חברי הכנסת יוחנן בדר

גוריון לחרות (זכור בוודאי האופן שבו היה מתייחס בגוריון אל בגין, ידידו של בדר ושותף לדיעות ולמיפלגה, כאשר לא היה רוצה לנקוב בשמו של מנחם בגין: "זה שיושב ליד ח"כ בדר.")

ארכיונו הפרטי, המונה עשרות אלפי תמונות, של בדר. את סולה בגוריון ובן גוריון עצמו, הנציח מאות פעמים בתמונות אשר ניכרה בהן אהבתו של הצלם למצור למים, וזאת למרות היריבות העזה בן בן

הולדתו קראקוב שבפולין. "היתה לי אז אחת המצלמות הראשונות שהוציאה לייקה לשוק", הוא מספר. "אז הייתי גם מסתתרת הפילם ומגדיל את התמונות במעבדה שהתקנתי בבית".

אולם מילחמת העולם שיימה את הקריירה של הצלם בדר, ומשך שנים רבות, עד לפני עשר שנים, לא אחז כלל במצלמה. בשנת 1964, כשהיה כבר איש ציבור

ל שומרי מישמרי הכנסת יש הוראות תמונות ביותר לא לאפשר לצלמים להיכנס עם מצלמותיהם למיזנוני הכנסת, ובוודאי שלא לאולמות הישיבות ואולם המליאה, רק באישור מיוחד מותר לצלמי עיתונות לצלם מיציע העיתונאים.

הטיול השנתי: בדר עם צדוק, ארזי ורימלמ

יודע. החל הרומן בין בדר למצלמות מתחדש. "אני לא יודע מה פתאום, אבל נעשה לי חשק לחזור לצלם." מאז הפכה המצלמה לבתלווייה שלו לכל פעולות הכנסת, לפעילות ועדתי-הכספים בה חבר בדר מזה שנים רבות, ולמישלחות הפרלמנטריות הרבות לחו"ל, בהן הוא משתתף.

"יש אנשים שאני אוהב לצלם", מספר בדר, אנשים אלה הם לא בהכרח חברי מיפלגתו-שלו, חרות, אלא טיפוסים אותם רואה חברי הכנסת, דרך עדשת מצלמתו, באור חיובי. תמונותיהם של סינחס ספיר, משה ברעם וישראל קרגמן, ממלאות את

אולם בפני מצלמתו של צלם אחד, שומרי מישמרי הכנסת יכולים לעמוד. זהו אחד מחברי הכנסת הוותיקים ביותר, אחד מאחרוני הפרלמנטרים האמיתיים, ד"ר יוחנן בדר.

המצלמה המלווה את בדר לכל ישיבה, לכל כינוס, לכל טיול בארץ ולכל אתר, חדלה כבר לעורר תשומת-לב מיוחדת בין באי הבית. הבוקות הפלש' שלו, החזיפות שהוא דוחף את גדולי המדינה, כדי לתפוס עמדת צילום נוחה, הפכו כבר לחלק בלתי-ניפרד מההווה של הכנסת וועדותיה. בדר החל לצלם עוד כשהיה בן 9, בעיר

היריב הידיד: פינחס ספיר בעת ויכוח

גיחותיו של בדר לחדרי הישיבות הנעולים בפני קהל ועיתונות — של ועדת הכספים, בעת שהיא דנה בתקציב הבטחון, או למיזנון חברי הכנסת, בעת שהח"כים הנכבדים יושבים שם נינוחים ללא אימת הציבור והדאגה לרושם הטוב, מתבטאת יפה בתמונותיו האוטנטיות של בדר. יש אף חברי הכנסת המנצלים את כישרון הצילום של עמיתם. ח"כ עדיאל ("עדי") אמוראי, איש אחדות העבודה, שי צולם פעם על ידי בדר במיזנון, ביקש מברדר לצלם אותו עוד פעמים רבות, כדי שיוכל להשתמש בתמונות. "לקחתי אותו לחדר שלי בכנסת, עשינו מהחדר ממש סטודיו וצילמתי אותו", מספר בדר.

בדר בן ה-75, מתרוצץ כשעל כתפיו מצלמות לעייפה, כשרעמתו חלבנה מתנווה ספת ברות, בכל אירוע ציבורי אליו הוא מוזמן. בין אם זה חנוכה משכן הכנסת, מצעד יום העצמאות, או קבלת-פנים חגיגי גית אצל נשיא המדינה.

אומר חברי הכנסת ותיק על צילומיו של בדר: "היסטוריון שיחקור פעם את המדינה ניות הישראלית, יוכל להשתמש בתמונות של בדר, כדי לקבוע מי מהמדינאים הישראליים היה חיובי ומי לא. למרות דיעותיו הפוליטיות של בדר, הרי מצלמתו היא אוניברסלית, ויריבים גם ידידים מופיי עים בתמונותיו בדמותם האמיתית."

המישלחת העליזה בשלג: קרגמן, סרדינס, ברעם, בדר וצימרמן